

**STAR
WARS™**

THRAWN
ASCENDENCE

VĚTŠÍ DOBRO

TIMOTHY ZAHN

Star Wars

Thrawn Ascendence:

Větší dobro

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Timothy Zahn

Star Wars – Thrawn Ascendence: Větší dobro – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

THRAWN
ASCENDENCE
VĚTŠÍ DOBRO

TIMOTHY ZAHN

EGMONT

Pro ty, kdo vědí, že „větší dobro“ je jen zřídka kdy dobré pro všechny

OSOBY

STARŠÍ KAPITÁN THRAWN | Mitth'raw'nuruodo – Zkoušený

ADMIRÁLKA AR'ALANI

THALIAS | Mitth'ali'astov – Zkoušená

PRVNÍ SYNDIK THURFIAN | Mitth'urf'ianico – pokrevní

STŘEDNÍ KAPITÁN SAMAKRO | Ufsa'mak'ro – meritní adoptát

STARŠÍ KAPITÁNKA LAKINDA | Xodlak'in'daro – meritní adoptátka

GENERÁL BA'KIF

CHE'RI – chodkyně po obloze

MAGYS

RADNÍ LAKUVIV | Xodlak'uvi'vil – čestný dědic

RANČER LAKPHRO | Xodlak'phr'ooa

YOPONEK | Coduyo'po'nekri

QILORI Z UANDUALONU – průvodce-navigátor (ne-Chiss)

JIXTUS

HAPLIF – Agbui

CHISSKÁ ASCENDENCE

Devět vládnoucích rodin

UFSA

IRIZI

DASKLO

CLARR

CHAF

PLIKH

BOADIL

MITTH

OBBIC

Chisská rodinná hierarchie

POKREVNÍ

BRATRANEC

ČESTNÝ DĚDIC

ZKOUŠENÝ

MERITNÍ ADOPTÁT

Politická hierarchie

PATRIARCHA – hlava rodiny

MLUVČÍ – hlava rodinné delegace v Syndikuru

PRVNÍ SYNDIK – hlavní syndik

SYNDIK – člen Syndikuru, hlavního vládního orgánu

PATRIEL – vyřizuje rodinné záležitosti na planetární úrovni

RADNÍ – vyřizuje rodinné záležitosti na místní úrovni

ARISTOKRA – člen jedné z Devíti vládnoucích rodin střední úrovně

Vojenské hodnosti

NEJVYŠŠÍ ADMIRÁL

NEJVYŠŠÍ GENERÁL

FLOTILOVÝ ADMIRÁL

STARŠÍ GENERÁL

ADMIRÁL

GENERÁL

STŘEDNÍ ADMIRÁL

STŘEDNÍ GENERÁL

KOMODOR

STARŠÍ KAPITÁN

STŘEDNÍ KAPITÁN

MLADŠÍ KAPITÁN

STARŠÍ KOMANDÉR

STŘEDNÍ KOMANDÉR

MLADŠÍ KOMANDÉR

KOMANDÉR-PORUČÍK

PORUČÍK

STARŠÍ VÁLEČNÍK

STŘEDNÍ VÁLEČNÍK

MLADŠÍ VÁLEČNÍK

Před dávnými časy, *za* jednou předalekou galaxií...

Po tisíce let to byl ostrov klidu uprostřed Chaosu. Je to centrum moci, vzor stability a maják integrity. Zevnitř na ni dohlíží Devět vládnoucích rodin; zvenčí ji střeží Expanzní obranná flotila. Její sousedé jsou ponecháni v míru, její nepřátelé ve zkáze. Je světlem a kulturou a slávou.

Je to Chisská ascendance.

KAPITOLA 1

Během svých let v Chisské expanzní obranné flotile zažila admirálka Ar'alani přes padesát bitev a menších ozbrojených potyček. Protivníci v těchto střetech, stejně jako samotné bitvy, se velice různili. Někteří byli mazaní, jiní opatrní, další – zvláště politicky dosazení, kteří byli povýšeni vysoko nad jejich schopnosti – byli ovšem až bolestně neschopní. Použité strategie a taktika se také různily od jednoduchých přes nejasné až po křiklavě násilné. Samotné výsledky bitev bývaly smíšené. Někdy končily nerozhodně, častokrát porážkou nepřítele a – příležitostně – porážkou Chissů.

Ale ještě nikdy za tu dobu se Ar'alani nesetkala s takovou směsí odhodlání, ničemnosti a naprosté zbytečnosti jako ve scéně, která se před ní rozvíjela.

„Pozor, *Vigilante* – čtyři další se k vám blíží ze spodního pravoboku.“ Hlas starší kapitánky Xodlak'in'daro zazněl z reproduktoru můstku *Vigilantu* a její zvučný alt byl jako vždy ledově klidný.

„Rozumím, *Grayshrikeu*,“ odpověděla Ar'alani a pohlédla na taktický displej. Zpoza malého měsíce se opravdu vynořily čtyři další nikardunské dělové čluny a plnou rychlostí se hnaly k *Vigilantu*. „Vypadá to, že i vy máte pár opozdilců,“ dodala.

„Jdeme na ně, madam,“ odpověděla Lakinda.

„Dobře,“ řekla Ar'alani a prohlížela si šest raketových člunů, jež se vynořily zpoza vraku bitevního křižníku, který ona a dvě další chisské lodě rozdrtily už před čtvrt hodinou. Vklouznout tímto způsobem do krytu, aniž byly zpozorovány, vyžadovalo jistý důvtip a mnoho takto zdatných velitelů by použilo své schopnosti rozumněji a opustilo by tak zjevně beznadějnou bitvu.

Ale o tohle posledním výspám nikardunského odporu nešlo. Šlo jim o kompletní sebeobětování a vrhaly se proti chisským válečným lodím, které je vyhnaly z jejich nor, se zjevným cílem vzít některé z nenáviděných nepřátel s sebou.

To se nestane. Ne dnes. Ne Ar'alaniným silám. „Thrawn, *Grayshrike* zachytil pár posledních nočních lovců,“ zavolala. „Můžete jim nabídnout nějakou pomoc?“

„Jistě,“ odpověděl starší kapitán Mitth'raw'nuruodo. „Kapitánko Lakinda, pokud se obrátíte o třicet stupňů na pravobok, věřím, že můžeme vaše útočníky vtáhnout do křížové palby.“

„Třicet stupňů, rozumím,“ potvrdila Lakinda a Ar'alani viděla, jak se taktický displej *Grayshrikeu* odklání od blížících se raketových lodí a míří k Thrawnovu *Springhawku*. „Ovšem se vši úctou k admirálce bych řekla, že to jsou spíš mláďata fouskorů než noční lovci.“

„Souhlasím,“ řekl Thrawn. „Pokud to jsou ti samí, o kterých jsme si mysleli, že je zasáhla exploze bitevního křižníku, měla by každému z nich zbývat jediná raketa.“

„Naše záznamy vlastně uvádějí, že dva z nich jsou úplně prázdní,“ poznamenala Lakinda. „Předpokládám, že touží po slávě mučedníků.“

„I když nevalné,“ dodala Ar'alani. „Pochybuji, že někdo tam venku bude v brzké době zpívat oslavné žalozpěvy na Yiva Dobrotivého. Wutroow?“

„Plazmové koule připraveny, admirálko,“ potvrdila starší kapitánka Kiwu'tro'owmis z druhé strany můstku. „Máme spustit déšť na jejich piknik?“

„Ještě okamžik,“ zadržela ji Ar'alani, sledovala taktický displej a počítala vzdálenosti. Schopnost plazmových koulí způsobit výboj iontové energie ochromující elektroniku jim umožňovala vyřadit útočníky, aniž se museli prodrat tvrdými trupy z nyixové slitiny, které chránily většinu válečných lodí v této části Chaosu. Menší lodě velikosti stíhaček, jako

byly nikardunské raketové čluny útočící na *Vigilant*, byly vůči takovým útokům obzvlášť zranitelné.

Ale jejich menší velikost také znamenala, že byly obratnější než větší válečné lodě a že se někdy dokázaly relativně pomalým plazmovým koulím vyhnout, když byly vypáleny příliš brzy.

K výpočtu takových věcí sloužily tabulky a balanční diagramy. Ar'alani to raději dělala od oka a praktickým úsudkem.

A ten jí prozradil, že se jim náhle nabízela příležitost. Další dvě sekundy... „Vypalte koule,“ velela.

Ozvalo se tlumené zadunění, když koule vylétly ze svých odpalovačů. Ar'alani upírala zrak na taktický displej a sledovala, jak si raketové čluny uvědomují, že jsou pod útokem, a snaží se koulím vyhnout. Ten nejvíce vzadu to málem dokázal. Koule se mu otrhla o zadní část levoboku, paralyzovala jeho motory a poslala ho v otočkách do prostoru po jeho posledním úhybném vektoru. Zbýlé tři dostaly zásah koulemi přímo doprostřed, jejich hlavní systémy byly vyraženy, a nyní také bezmocně odplouvaly pryč.

„Tři zasaženy, jeden se ještě cuká,“ hlásila Wutroow. „Máme je dořazit?“

„Ještě s tím počkejte,“ řekla jí Ar'alani. Raketovým člunům potrvá nejméně dalších pár minut, než se vzpamatují. Mezitím... „Thrawně?“ řekla. „Teď vy.“

„Rozumím, admirálko.“

Ar'alani přesunula pozornost ke *Springhawku*. Normálně by tohle kapitánovi některé lodě ze svého operačního svazu nikdy neudělala: nevydala by neurčitý rozkaz s předpokladem, že ten druhý pochopí její úmysl. Ale ona a Thrawn spolu pracovali už dost dlouho na to, aby věděla, že Thrawn uvidí to, co ona, a přesně pochopí, co po něm chce.

A také ano. Zatímco čtveřice dočasně ochromených raketových člunů plula po svých vektorech, z přídě *Springhawku* vystřelil tažný paprsek, popadl jednu z nich a začal ji přitahovat.

Rovnou do cesty hrstce raketových člunů, která se řítily na *Grayshrike*.

Nikarduny, kteří věnovali plnou pozornost svému sebevražednému útoku na *Grayshrike*, úplně zaskočilo plavidlo, které se k nim natáčelo.

V posledním okamžiku se rozptýlili a všem šesti se podařilo vyhnout se blížící se překážce.

Ale to rozptýlení jim rozhodilo rytmus a mušku. Navíc bylo z jejich pohledu horší, že Thrawn to rozptýlení načasoval přesně do okamžiku, kdy se Nikardunové dostali na účinný dostřel spektrálních laserů *Grayshrikeu* a *Springhawku*. Čluny se stále teprve snažily obnovit svou formaci, když chisské lasery zahájily palbu.

O dvacet sekund později byla tato část vesmíru opět vyčištěna od nepřátel.

„Výborně, oba dva,“ ocenila je Ar'alani a pohlédla na taktický displej. Kromě znehybněných raketových člunů vykazovaly známky života už jen dvě nikardunské lodě. „Wutroow, přesuňte nás k cíli sedm. Spektrální lasery by měly být dostačující, aby ho vyřídily. *Grayshrikeu*, jaký je váš stav?“

„Stále pracujeme na motorech, admirálko,“ odpověděla Lakinda. „Ale už jsme zase uzavření a strojnici říkají, že nás dostanou na plný výkon za čtvrt hodiny nebo méně.“

„Dobře,“ řekla Ar'alani a provedla rychlou analýzu trosek a otlučených lodí viditelných z průzoru můstku *Vigilantu*. Neměla by tam být žádná místa, kde by mohli číhat další lodě.

Jenomže tohle si myslela i předtím, než se těch šest raketových člunů objevilo u vraku toho bitevního křižníku. V bitevní mlze se mohlo skrýt několik dalších malých lodí v naději, že si jich nikdo nevšimne, dokud nenastane správný čas pro jejich vlastní sebevražedné nálety.

A v tuhle chvíli byl *Grayshrike* bez hlavních trysek sedící žaruškou. „*Springhawku*, zůstaňte s *Grayshrikem*,“ nařídila. „My se postaráme o ty poslední dva.“

„To opravdu není nutné, admirálko,“ řekla Lakinda s náznakem pečlivě ovládaného protestu v hlase. „Pořád můžeme manévrovat dost na to, abychom mohli bojovat.“

„Vy se soustředte na opravy,“ sdělila jí Ar'alani. „Když se začnete nudit, můžete dorazit ty čtyři raketové čluny, až se probudí.“

„Nenabídneme jim možnost se vzdát?“ otázal se Thrawn.

„Předneste jim tu nabídku, jestli chcete,“ řekla Ar'alani. „Podle mě ji nepřijmou o nic víc než jejich zesnulí druhové. Ale ráda se nechám překvapit.“ Zaváhala. „*Grayshrikeu*, můžete také začít s plným skenováním

oblasti. V blízkosti by mohl číhat ještě někdo další a už mě unavuje to, jak se někdo z ničeho nic vyřítí a střílí po nás.“

„Ano, admirálko,“ potvrdila Lakinda.

Ar'alani se pro sebe usmála. Lakinda vlastně neřekla *děkuji*, ale slyšela to v kapitánčině hlase. Ze všech důstojníků v Ar'alanině operačním svazu byla Lakinda nejcitlivědomější a naprosto nesnášela, když byla vynechána.

Závan vzduchu prozradil Wutroow, která přistoupila k Ar'alaninu velitelskému křeslu. „Tihle jsou snad poslední,“ poznamenala první důstojnice *Vigilantu*. „Vakům by se už mohlo spát lépe.“ Zamyslela se. „A Syndikuru taky.“

Ar'alani stiskla tlačítko pro ztlumení komunikátoru. Pokud *ona* věděla, nejvyšší vládní orgán Chisské ascendence byl z této vyčišťovací mise tak nenadšený, jak jen politici dovedou být. „Nevěděla jsem, že se Syndikur obává osamocených nikardunských rizik pro Vakské sdružení.“

„Jsem si jistá, že ne,“ řekla Wutroow. „Stejně tak si jsem jistá, že se obává toho, proč jsme až tady a zapojujeme se do akcí, které by se daly považovat za válečné.“

Ar'alani na ni pozvedla obočí. „Říkáte to, jako byste už znala odpověď.“

„Vlastně ne,“ odvětila Wutroow a věnovala Ar'alani jeden z těch významných pohledů, které jí tak šly. „Doufala jsem, že to víte vy.“

„Bohužel aristokrové se v poslední době se mnou moc neradí,“ řekla Ar'alani.

„Kupodivu ani se mnou ne,“ podotkla Wutroow. „Ale jsem si jistá, že mají své důvody.“

Ar'alani přikývla. Normálně se Devět vládnoucích rodin – a plná váha oficiální politiky Ascendence – pevně stavěly proti jakýmkoli vojenským akcím, pokud předtím nebyly přímo napadeny chisské světy nebo državy. Mohla jen doufat, že výslech generála Yiva Dobrotivého a důkladné prozkoumání jeho ukořistěných složek a záznamů dokázalo, že Nikardunové jsou takovouto bezprostřední hrozbou, aby byl Syndikur ochoten slevit ze svých obvyklých pravidel.

„Alespoň Thrawn musí mít radost,“ pokračovala Wutroow. „Jen vzácně se dá v jednom úhledném balíčku získat ospravedlnění a odvěta.“

„Jestli se ze mě snažíte vytáhnout, o čem jsme on a já mluvili s nejvyšším generálem Ba'kifem, než jsme vyrazili na tenhle malý výlet, tak vás zklamu,“ řekla Ar'alani. „Ale ano, dokážu si představit, že starší kapitán Thrawn má radost, jak to dopadlo.“

„Ano, madam,“ řekla Wutroow a její hlas provedl malou změnu z admirálčiny přítelkyně na admirálčinu první důstojnici. „Blížíme se na dostřel k cíli sedm.“

„Dobře. Můžete pálit podle vlastního uvážení.“

„Ano, madam.“ S úsečným kývnutím Wutroow zamířila zpět přes můstek. „Oeskyme, připravte lasery,“ zavolala na zbraňového důstojníka.

Dvě minuty nato bylo po všem. Ar'alani nařídila *Vigilantu*, aby se vrátil, a zjistila, že poslední čtyři raketové čluny zmizely v rostoucím oblaku trosek. Chvilku uvažovala o tom, že se Thrawna a Lakindy zeptá, jestli Nikardunům nabídli možnost se vzdát, ale došla k závěru, že by to bylo plýtvání dechem. Nepřítel byl zničen a na ničem jiném nezáleželo.

„Dobrá práce, všichni,“ ocenila je Ar'alani, když se Wutroow vrátila k jejímu boku. „Kapitáne Thrawne, věřím, že *Graysrike* a já zbytek mise zvládneme. Tímto máte povolení pokračovat.“

„Pokud si jste jistá, admirálko,“ řekl Thrawn.

„Jsem,“ odpověděla Ar'alani. „Ať se na vaše skutky usměje válečné štěstí.“

„I na vaše,“ řekl Thrawn. „*Springhawk* konec.“

Wutroow si odkašlala. „Rozhovor s nejvyšším generálem Ba'kifem, předpokládám?“

„Předpokládejte si, co chcete,“ odtušila Ar'alani.

„Aha,“ pokrčila rameny Wutroow. „Dobrá. Pokud je to všechno, pustím se do hlášení po bitvě.“

„Děkuji,“ řekla Ar'alani.

Dívala se, jak Wutroow kráčí ke konzoli monitorování systémů. Její první důstojnice měla pravdu alespoň v jedné věci. Vaskému sdružení se uleví a bude potěšeno.

Devíti vládnoucím rodinám a Radě obranné hierarchie se také uleví. Ale pochybovala, že někdo z těchto dvou skupin bude upřímně potěšen.

* * *

První syndik Mitth'urf'ianico čekal v Pomezí ticha v prestižním a historickém Sněmovním sále Syndikuru téměř půl hodiny, než konečně dorazil muž, se kterým si dohodl schůzku.

Ale to nevadilo. Čas nečinnosti Thurfianovi poskytl možnost pozorovat, přemýšlet a plánovat.

Pozorování bylo snadné. Pomezí ticha, oblíbené místo mluvčích, syndiků a ostatních aristokrů, kde se setkávali na neutrální, přesto však soukromé půdě, bylo ten den překvapivě prázdné. Thurfian měl podezření, že to bylo z velké části proto, že se syndikové ve svých kancelářích seznamovali s posledním hlášením Rady o vyčišťovacích operacích proti tomu, co zbylo z rozptýlených sil generála Yiva, zatímco aristokrové, členové Vládnoucích rodin střední úrovně, jim pomáhali připravit se na nadcházející zasedání Syndikuru nebo prostě jen vykonávali své obvyklé povinnosti v různých vládních odděleních. Mluvčí coby nejvyšší zástupci svých rodin pravděpodobně dlouze hovořili se svými rodinnými sídly, probírali situaci a dostávali rozkazy od svých patriarchů ohledně toho, jaká přesně bude reakce jejich rodiny, jakmile skončí prosévání údajů.

Přemýšlení bylo stejně jednoduché. Thurfian už hlášení četl, nebo alespoň tolik, kolik mohl na jedno posezení strávit. Ve všech těch vojenských údajích, mapách a tabulkách byl vetkán zdrženlivý, ale jasný fakt, že starší kapitán Thrawn z toho – *opět* – vyšel jako jasná hvězda na obloze Csilly. To všechno navzdory skutečnosti, že se neřídil duchem stávajících rozkazů, vystavil neocenitelnou chodkyni po obloze smrtelnému nebezpečí a riskoval zatažení Ascendence do nehorázně nezákonné a neetické války.

Thurfian dosud pracoval na plánovací části, když se konečně dostal syndik Irizi'stal'mustro.

Zistalmu jako obvykle počkal, až bude Thurfianovi na doslech – a mimo doslech ostatních malých skupinek v místnosti –, než promluvil. „Syndiku Thurfiane,“ řekl a kývl na pozdrav. „Omlouvám se za zpoždění.“

Navzdory vážnosti situace, kterou se sešli prodiskutovat, musel Thurfian potlačit úsměv. *Syndik Thurfian*. Zistalmu neměl tušení, že jeho kolega byl zrovna povýšen na prvního syndika, což bylo v Syndikuru nejvyšší postavení hned po samotných mluvčích.

Zistalmu o novém titulu nevěděl a nejspíš se o něm ani nikdy nedozvíd. Takové hodnosti bývaly pečlivě střeženým rodinným tajemstvím pouze pro interní potřeby Syndikuru, pokud se mluvčí nebo patriarcha nerozhodli, že je někde jinde zapotřebí více autority. Ale takové situace byly vzácné a docházelo k nim zřídka. Thurfian nejspíš hodnost ponese v tajnosti až do dne svého odchodu na odpočinek a odhalí to pouze jeho pamětní pilíř v rodinném sídle Mitthů.

Ale nepotřeboval, aby to věděl někdo další. Tajemství byla tak lahodnými pamlsky, že se dala vychutnat o samotě.

„Byl jsem už na odchodu,“ pokračoval Zistalmu, „když moji kancelář přepadla delegace rodiny Xodlak a já se jich nedokázal zbavit.“

„Oni přišli za *vámi*?“ podivil se Thurfian.

„Ne, *přišli* za mluvčím Ziemolem,“ odpověděl Zistalmu kysele. „Ten je velkoryse přehodil na mě.“

„To je celý Ziemol,“ zahučel Thurfian soucitně. „Nechte mě hádat. Chtěli, aby Iriziové podpořili jejich návrat mezi Vládnoucí rodiny?“

„Co jiného?“ zavrčel Zistalmu. „Hádám, že k vám také příležitostně chodí zástupci Čtyřicítky?“

„Častěji, než by se mi líbilo,“ přiznal Thurfian. Ačkoli teď, když byl prvním syndikem, se to už nikdy nestane. Stejně jako mluvčí Ziemol předal Xodlaky Zistalmuovi, teď mohl Thurfian podobné nepříjemnosti delegovat na nižší syndiky rodiny Mitth. „Obvykle chtějí jen podporu nebo dočasné spojenectví, ale spousta z nich se chce dostat také do Devítky. Občas sním o tom, že navrhnu zákon, který by počet Vládnoucích rodin permanentně ustálil na devíti.“

„K tomu bych se připojil,“ řekl Zistalmu. „Ovšem bylo by třeba dát si pozor na nechtěné následky. Kdyby se někdy v budoucnosti Syndikur rozhodl, že chtějí mít zpět rodinu Xodlak nebo dokonce i Stybla, mohli by vykopnout Mitthy, aby pro ně udělali místo.“

„To se nikdy nestane,“ odvětil Thurfian pevně. „Když je řeč o nechtěných následcích, předpokládám, že jste četl poslední hlášení Rady?“

„O nikardunských taženích?“ přikývl Zistalmu. „Váš milý Thrawn prostě nemůže prohrát, vidíte?“

„Pokud jde o mě, prohrává pořád,“ zavrčel Thurfian. „Problém je, že každá katastrofa, kterou zlomí přes koleno, je rychle následována zářivým úspěchem, takže všichni přehlédnou to, co bylo předtím.“

„Také neškodí, že má za sebou lidi s košťaty, kteří za ním zametají,“ zmínil Zistalmu. „Já nevím, Thurfiane. Už si říkám, jestli ho vůbec někdy dokážeme potopit.“ Pozvedl obočí. „A abych byl úplně upřímný, říkám si také, jestli to pořád ještě chcete.“

„Když se v duchu vrátíte v čase, vzpomenete si, že s tímhle tématem jsem jako první přišel já v době, kdy se také nesl na vlně,“ odvětil Thurfian upjatě. „Myslíte si, že jen proto, že ještě nespadol ze svého nepřijatelného vrcholu, rád vidím, když nerušeně pokračuje dál?“

„Přináší Mitthūm čest,“ opáčil Zistalmu stejně upjatě.

„Čest, která se může už zítra vypařit,“ odvětil Thurfian. „Spolu se vším dobrým, co přinesl Ascendenci jako celku. Ne, Zistalmu. Buďte si jistý, že se ho pořád chci zbavit. Jedinou otázkou je, jak to provést, aby jeho konečná sebedestrukce zároveň napáchala co nejméně vedlejších škod.“

„Souhlasím,“ řekl Zistalmu. Thurfianovým uších to stále neznělo úplně přesvědčeně. Ale v tuto chvíli stačila i částečná spolupráce. „Předpokládám, že přinášíte návrh?“

„Počátek jednoho, ano. Zdá se mi, že až padne, budeme chtít, aby byl od Ascendence, co nejdál to půjde. Jednou z možností by bylo přesvědčit Radu, aby ho poslala proti Paataatusům.“

„To ovšem Rada neudělá,“ mínil Zistalmu. „V tuhle chvíli už kvůli Nikardunům ohýbá zákony o preventivních útocích až dost. Neobrátí a nepošle ho proti někomu dalšímu. Rozhodně ne bez provokace.“

„A kdyby *došlo* k provokaci?“ opáčil Thurfian. „Konkrétně, co kdyby tu byly zvěsti, že se Paataatusové spojují s velkou pirátskou skupinou, aby nás napadli? Syndikur a Rada by přinejmenším chtěly, aby někdo tu možnost prošetřil.“

„A jsou tu takové zvěsti?“

„Vlastně jsou. Zatím ne moc spolehlivé, to přiznávám. Ale jsou tu, sílí a jsou rozhodně provokativní. Umím si představit, že při troše snahy dokážeme podpořit jejich hodnověrnost.“

„To by celkem šlo,“ podotkl Zistalmu a pozorně ho sledoval. „Jak Radu přesvědčíme, aby vyslala Thrawna?“

„Pochybuji, že by potřebovala nějak zvlášť přesvědčovat,“ řekl Thurfian a rty mu zvlínil samolibý úsměv. „Zdá se, že ti údajní piráti jsou skupina, se kterou se už střetl. Konkrétně Vagaariové.“

Zistalmu otevřel ústa. Beze slova je zase zavřel a jeho pravděpodobný reflexivní nesouhlas s tou myšlenkou se změnil na něco hloubavějšího. „Myslel jsem, že už je zničil.“

„Zničil jednu jejich skupinu,“ opravil ho Thurfian. „Ale kdo může říct, zda jich ve stínech nečíhá víc?“

„To byl rozhodně jeden z jeho nejrozporuplnějších skutků,“ přemítal Zistalmu. „Ukořistil ten generátor gravitační studny, který se výzkumníci stále ještě snaží pochopit, ale potom ztratil velkou cizí loď z Menšího vesmíru, než se do ní někdo stačil podívat.“

„A k tomu ztratil respektovaného syndika rodiny Mitth,“ zavrčel Thurfian. Všechny chisské životy byly důležité, ale skutečnost, že syndik Mitth'ras'safis byl Mitth, automaticky znamenala, že jeho zmizení pro Iriziho, jako byl Zistalmu, nebude tolik znamenat.

Ovšem když ten ztracený byl spřízněný, mělo to být jinak. Thurfiana stále bolelo, že Thrawn mohl tak bezstarostně zahodit život člena vlastní rodiny.

„Ano, samozřejmě,“ připustil Zistalmu. „Smutný den, opravdu. Vy jste syndika Thrasse znal, vidíte?“

„Spíše jen od vidění,“ řekl Thurfian, kterého to trochu uchlácholilo. Zistalmu měl alespoň tolik slušnosti, aby uznal ztrátu Mitthů. „Tehdy jsem dozoroval přepravu a obchodní úřad, zatímco on pracoval přímo pod mluvčím.“

„Prý si byli s Thrawnem blízcí?“

„Také jsem to slyšel,“ potvrdil Thurfian. „Ale nejsem si jistý, jestli jsem je někdy viděl spolu. Kruhy Syndikuru a Expanzní obranné flotily se moc nepřekrývají.“

„Vlastně skoro vůbec,“ přiznal Zistalmu.

„Ale zpátky k tématu,“ řekl Thurfian. „Rada a Syndikur si budou nejvíce pamatovat ten gravitační generátor, který Thrawn přivezl. Mohli bychom naznačit, že pokud ho vyšlou ven znovu, blesk může udeřit dvakrát.“

„Doufejme, že s technologií, která půjde rozluštit trochu snáz,“ poznamenal Zistalmu. „Máte plán, jak tyto vylepšené zvěsti rozšířit?“

„Jsou jisté cestičky, které mohu využít a které nevedou zpátky ke mně,“ odpověděl Thurfian. „Ta část je samozřejmě klíčová. Také si takové cestičky najděte.“

„Aby všechna vina nepadla na vás, když to bouchne do tváře *nám* a ne Thrawnovi?“

„Abychom měli dva různé hodnověrné zdroje, které předložíme Radě a Syndikuru,“ upřesnil Thurfian. „Jedna historka je nepodložená zvěst a těch už pár máme. Dvě nezávislé historky z chisských zdrojů jsou vzorec hodný pozornosti.“

„To doufám.“ Zistalmu se odmlčel. „Věřím, že jste si vědom možné chyby ve svém plánu?“

„Když Thrawn znovu uspěje?“ Thurfian se zamračil. „Já vím. Ale jakmile budou Nikardunové zničeni, bude to znamenat konec všemu reálnému nebezpečí, co se Ascendence týče. Spojenectví Paataatusů a Vagaariů takovou hrozbou být nemusí, ale nic jiného nemáme. A ve dvou jistě zvládnou jedinou chisskou válečnou loď.“

„*Pokud* ho Rada vyšle samotného,“ podotkl Zistalmu. „Dobrá, uvidím, co budu moci udělat ohledně vytyčení cestiček pro nějaké zvěsti. Dejte mi vědět, až budete připraven, abychom své odhalení mohli koordinovat. Máte nějaké tušení, kdy se Thrawn vrátí od Vakského sdružení?“

„Vlastně ne,“ přiznal Thurfian. „Ar'alani je odhodlaná dokončit práci a nemůžeme vědět, jak dlouho to potrvá. Zvlášť když si to, co najde, vyžádá, aby její operační svaz udělal pár odboček a vyčistil další nikardunská hnízda. Důležité je, že máme čas uvést to do pohybu správným směrem.“

„Tak ať máme jistotu, že to uděláme správně,“ varoval ho Zistalmu. „Když necháme lidi moc zpohodlnět, on z toho zase vybruslí, zatímco oni na něj zapomenou a jeho další katastrofa potom všechny zaskočí.“

„Žádný strach,“ ujistil ho Thurfian. „Uděláme to správně. A tentokrát to uděláme natrvalo.“

* * *

Až na to, že se jim to nejspíš nepovede, připustil Thurfian ponuře, když Zistalmua opustil a vyšel z Pomezí ticha.

Lidé viděli pouze to, co chtěli, a až příliš mnoho velmi vysoce postavených lidí se rozhodlo pamatovat si raději Thrawnovy úspěchy a ignorovat jeho neúspěchy. Thurfian byl rozhodně ochotný učinit tento poslední pokus, ale měl podezření, že skončí stejně neúspěšně jako všechny ostatní.

Potřebovali nový přístup. On a Zistalmu zkoušeli Thrawna zasáhnout kladivem, ale Thrawn byl moc velký a kladivo moc malé. Potřebovali nový úhel, ze kterého by na něj udeřili.

Anebo potřebovali větší kladivo.

Syndik Thurfian měl jistou moc. První syndik Thurfian jí měl trochu víc. Ale nyní si uvědomoval, že ani jedna pozice mu jí nedávala dost.

Nastal čas zkusit něco nového. Nastal čas, aby se syndik Thurfian stal mluvčím Thurfianem.

Než došel do své kanceláře, už měl obrysy plánu. Věděl, že mluvčí Mitth'ylk'om'i byla považována za nezbytnou součást politické struktury rodiny Mitth.

Přišel čas, aby se Thurfian stal stejně nepostradatelným.

VZPOMÍNKY I

„Tamhle,“ řekl Haplif Agbuiský a ukázal z průzoru průzkumné lodi na napůl osvětlenou planetu před nimi. „Odsud nejsou škody vidět –“

„Vidím je dost jasně,“ prohlásila klidně zahalená bytost vedle něj tím svým exotickým hlasem, zvláštní směsí chrapotu a melodie zabalené do tajemného přízvuku. „Táhnou se po celé planetě, předpokládám?“

„Ano,“ potvrdil Haplif. Nikdy Jixtuse neviděl bez jeho pláště s kápí, rukavic zakrývajících ruce a černého závoje halícího obličej. Vůbec neměl tušení, jak ten tvor vypadá.

Ale ten hlas v něm zůstane navždy.

„V tom případě to můžete přidat na seznam svých úspěchů,“ řekl Jixtus. „Výborně.“

„Děkuji, můj pane,“ řekl Haplif a trochu zamžoural. Teď, když to Jixtus zmínil, tam dole opravdu viděl slabé známky globální destrukce. Mraky na sluncem osvětlené straně, jež by na nedotčeném světě byly zářivě bílé, lemovaly šedá a černá barva od požárů a trosek vyvržených vzhůru výbuchy zuřivé občanské války, kterou zosnoval se svým týmem. Shluky městských světél, jež kdysi vesele zářily na noční straně, zcela zmizely.

Haplif se pro sebe usmál. Téměř totální zkáza celé planety a bylo jí dosaženo sotva za půl roku. *Půl roku.*

Ano. Až *tak* byl dobrý.

„Slyšel jsem, že unikla jediná uprchlická loď“

Haplif se zamračil. Mohl se spolehnout na to, že Jixtus ubere vrcholnému okamžiku na lesku. „Jen dočasně,“ řekl. „Nikardunové si ji vzali na starost.“

„Ale?“ opáčil Jixtus. „Bylo vám nařízeno, abyste s nimi nenavazoval přímý kontakt.“

„Neměl jsem na výběr,“ vysvětloval Haplif. „Řekl jste mi, že nechcete, aby někdo věděl, co se tady stalo. Planeta vůbec neměla komunikační triádu, vy jste byl mimo dosah standardních vysílačů a my jsme neměli žádné vlastní lodě. Motala se tu jedna z Yivových lodí, a tak jsem se s ní spojil.“

Jixtus byl dlouhou chvílí zticha. „Říkal jste, že jste nechtěl, aby se o válce někdo dozvěděl, ne?“ vybídl ho Haplif.

„Ano, samozřejmě,“ odpověděl Jixtus trochu znechuceně. „Doufám, že jste alespoň vynechal moje jméno.“

„Vaše i moje,“ ujistil ho Haplif. „Také jsem jim nespécifikoval identitu nebo umístění soustavy. Pouze jsem jim poskytl vektor lodi a řekl jsem jim, že to je skupina, která se snaží naverbovat síly proti generálu Yivovi. Přirozeně se za nimi ihned pustili se spravedlivou vervou nepochybně ve svých srdcích i myslích.“

„Nepochybně,“ odtušil Jixtus. „Yivovi a jeho lidem rozumíte velice dobře.“

„Rozumím *každému* velice dobře,“ odvětil Haplif. Koneckonců, nevychloubal se, když to byla pravda.

„Předpokládám, že jste Nikardunům poskytl cíl jejich cesty?“

„Nejsem si tak docela jistý, jestli nějaký měli,“ řekl Haplif, ťukl do klávesy a na navigačním displeji se objevila čára. „Měli jsme jen jejich odletový vektor, a ten víceméně zaujali proto, že byl co nejdál od poslední skupiny nepřátelských lodí. Víím pouze o jedné pokročilé civilizaci podél té trasy a nejsem si jistý, jestli se uprchlíkům podařilo o ní získat nějaká data, když byly vládní počítače zničeny.“

„Přesto je v Chaosu spousta života,“ poznamenal Jixtus. „Dokonce i naše záznamy ho pravděpodobně obsahují jen zlomek.“

„Na tohle spoléhali. Z toho, co říkala magys – to je titul jejich vůdkyně – z toho, co říkala před jejich odletem, jsem pochopil, že mají v plánu prověřit po cestě každou pravděpodobnou soustavu, než najdou někoho, koho by mohli požádat o útočiště. Kdyby se jim to nepodařilo,

doufali, že najdou neobydlený, ale obyvatelný svět, kde by se mohli usadit. Nikardunům jen stačí řídit se stejným plánem, a nakonec najdou každého, kdo by je přijal.“

„Pokud vám nelhali,“ opáčil Jixtus. „Třeba uprchlíci přesně věděli, kam letí.“

Haplif se zamračil. To nebylo pravděpodobné, ale ne nemožné. Jeho talent pro čtení a analýzu kultur neměl sobě rovného, ale jednotlivci ho stále dokázali překvapit. Zvlášť ti, které nestačil dobře přecíst. Jestli byla magys záměrně neurčitá, aby se zbavila každé možnosti pronásledování...

Cítil, jak mu v hrdle krátce zatepalo. Jixtus si s ním pohrával, uvědomil si opožděně. Rýpal přímo do schopností, díky kterým byl Haplif tak cenný, a znepokojoval ho možností, že není tak dobrý, jak o sobě věděl. „Na tom nezáleží,“ řekl. „Nikardunové je pronásledují. Ať už uprchlíci dosáhnou nějakého útočiště a budou tam zničeni, nebo jim dojde palivo a vzduch a zemřou ve vesmíru, výsledek bude stejný.“

„Ale vy doufáte v to druhé?“

„Menší pravděpodobnost volných konců,“ pokrčil rameny Haplif a udržel si nenucený tón. „Ale jak jsem řekl, výsledek bude stejný.“ Usmál se. „Výsledek, který dokážu zařídit jen já.“

Jixtus se suše, chraplavě zasmál. „Ať nikdo netvrdí, že Haplifovi Agbuisnému chybí sebevědomí a hrdost.“

„Dokonce i když jeho zaměstnavatel naznačuje, že tyto kvality jsou nezaručené?“

„Zvlášť tehdy,“ zdůraznil Jixtus. „Ale pozor na přílišné sebevědomí. Oči pozvednuté pyšně vzhůru nevidí tak dobře nerovnou půdu pod nohama.“

„Naštěstí pro vaše potřeby vidím obojí,“ odtušil Haplif. „Každopádně tady jsme skončili. Už můžeme domů?“

„Mluvil jste o nikardunské lodi. Mají v oblasti nějaké základny?“

„Několik menších, ano,“ odpověděl Haplif. „Odposlouchávací a přenosové body s omezenou obranou. Ty nejspíš nevyšlou žádné válečné lodě s burácením ven, aby někoho obtěžovaly.“

„Ale přesto se vám povedlo je přesvědčit, aby udělali přesně tohle,“ poukázal Jixtus. „Jiným by se to mohlo také podařit. A to ani nemluvíme o tom, že by pro ně mohl najít nový úkol i sám Yiv.“

„No, i kdyby, tohle místo nejspíš nenajdou,“ prohlásil Haplif zarputile. „Zdejší lidé si většinou hledí svého. Nejsem si jistý, jestli někdo z nich byl za posledních několik desítek let mimo soustavu.“

„Až na tu uprchlickou loď.“

„Která už brzy zmizí.“

„Věřím, že máte pravdu,“ řekl Jixtus. „K vaší otázce. Protože jste zmínil moje potřeby a vaše jedinečné schopnosti je naplnit, je tu ještě jedna práce, kterou chci, abyste udělal.“

Haplif na něj úkosem pohlédl s kyselou pachutí v ústech. Mělo ho napadnout, že to i navzdory Jixtusovu slibu nebude konec. Stejně jako rozuměl většině bytostí, rozuměl i svému zaměstnavateli.

Ale opravdu tomu tak bylo? Zahalený pláštěm, kápí a závojem skrývajícím všechny obvyklé náznaky tváře a očí mohl být Jixtus téměř kdokoli prakticky z jakéhokoli dvounohého druhu. Když na to přišlo, ze všech důkazů, které Haplifovy oči a uši získaly, mohl klidně sedět vedle jednoho z démonů agbuiských mýtů, kterými ho v dětství tak často strašili.

Odehnal tu myšlenku. Nesmyslná pověra. „Slíbil jste, že budeme hotovi.“

„Rozmyslel jsem si to,“ odvětil Jixtus klidně. „Co víte o Chissech?“

Haplif cítil, jak se mu přivírají oči. „Myslel jsem, že o ty se postará Yiv.“

„Yiv si myslí, že se o ně postará,“ opravil ho Jixtus. „Někteří moji kolegové si to taky myslí. Já bohužel vím, že ne.“ Zahalená tvář se rozvážně obrátila k Haplifovi. „Pokud si nemyslíte, že je to nad vaše síly.“

Haplif se přinutil vydržet ten neviditelný pohled. Chissově byli také předmětem legend, svým způsobem stejně děsiví jako mýtičtí démoni. Ale na rozdíl od démonů byli skuteční. „Ne, jistěže ne. Dokážeme je zvládnout.“

A myslel to vážně. I když Chissově mohli být něco jiného, měli stejné naděje, sny, obavy a slabosti jako všichni. Každý s takovými vlastnostmi

mohl být sražen. „Ale moc toho o nich nevím, takže by to mohlo trvat déle než obvykle.“

„Vezměte si času, kolik chcete,“ řekl Jixtus. „Yiv a Nikardunové musejí koneckonců v tomto dramatu ještě sehrát svou roli. Váš úkol nezačne, dokud ten jejich neskončí.“

„Ano. Otázka. Pokud jste přesvědčen, že Yivovi se nepodaří Chissy zničit, proč ho necháváte pokračovat?“

„Dokonce i selhání mohou sloužit svému účelu,“ odpověděl Jixtus. „V tomto případě Yiv vytáhne pozornost Ascendence ven, což lépe připraví vaši cestu.“

„A také to nejspíš odčerpá vojenské zdroje Ascendence,“ přikývl Haplif.

„Ano,“ odušil Jixtus zamyšleně. „Ačkoli možná ne tak úspěšně, jak jsem doufal.“

Haplif se zamračil. „Problém?“

„Nevím,“ přiznal Jixtus stejným, napůl zamyšleným a napůl neklidným tónem. „Před dvaceti lety, možná před deseti bych řekl, že zničení Chisské ascendence bude přímočaré cvičení. Teď už ne. Objevila se nová generace vojenských velitelů. Válečníků, u nichž se nedá spolehnout na to, že budou zbrkle kráčet prošlapanými cestičkami manipulace, které před nimi leží. Nejvyšší generál Ba'kif, admirálka Ar'alani, pár dalších – přemýšlí a plánují mimo normální vzorce. Nepředvídatelně. Díky nim by váš úkol mohl být větší výzvou.“

„Příliš je přeceňujete,“ opáčil Haplif pohrdavě. „Nebo možná mě podceňujete. Vojenské mozky a reakce nic nezmění. Mojí doménou je politika a nepochybuji, že Chissové nemají o nic méně ambicí a touhy po moci než každý jiný v Chaosu.“

„Taky bych řekl,“ souhlasil Jixtus. „Pouze vás varuji, že to nebude tak snadné jako tady.“ Máchl k planetě před nimi. „Vezměte si jakékoli zdroje, které potřebujete. Tady to po vás převezmou jini.“

„Můžeme udělat víc,“ navrhl Haplif. „Pořád si myslím, že bychom měli ze zóny odsunout víc přeživších.“

„My rozhodneme, jestli a jak se s nimi vypořádáme,“ řekl Jixtus tvrdě. „Tento úkol skončil. Další čeká.“

„Ano, můj pane,“ zavrčel Haplif. Nerad nechával práci nedokončenou, i když už zbývalo jen uklidit.

„A než se rozejdeme, budu chtít polohy nikardunských základen, o kterých jste mluvil,“ dodal Jixtus. „Nechceme, aby tu někdo zakopl o váš úspěch.“

„Rozhodně ne,“ souhlasil Haplif. Každopádně, pokud Jixtus považoval práci za skončenou, kdo byl on, aby se s ním přel? „Takže, až vám zničíme ty Chissy, *potom* se vrátíme domů?“

„Potom se samozřejmě vrátíte domů, Haplif Agbuiský,“ přisvědčil Jixtus. „A s dvojnásobnou odměnou.“

„Děkuji,“ řekl Haplif. „Ačkoli po tom všem, co jste o Chissech řekl, mě napadá, jestli by ta odměna neměla být spíš trojnásobná.“

„Možná měla,“ připustil Jixtus. „Uvidíme. Říkal jste, že na vektoru uprchlíků byla jedna známá pokročilá civilizace. Která?“

„Je to malý odlehlý svět, který sotva stojí za povšimnutí,“ odpověděl Haplif. „Místo zvané Rapacc.“

KAPITOLA 2

S posledním zbývajícím skokem do soustavy Rapacc vyhlásil střední kapitán Ufsa'mak'ro posádce můstku *Springhawku* krátkou přestávku na odpočinek.

To Mitth'ali'astov vyhovovalo. Jako opatrovnice chodkyně po obloze Che'ri – nyní už její *oficiální* opatrovnice – viděla při poslední části křivolaké cesty Chaosem u dívky mírné známky únavy. Kdyby Samakro přestávku nevyhlásil, Thalias by ho o to požádala.

Ale on to udělal a všechno bylo v pořádku. Che'ri seděla u svého navigačního stanoviště, upíjela ovocný džus a nečinně se rozhlížela. To bylo docela normální, alespoň co si Thalias pamatovala z vlastních dní chodkyně po obloze: po hodinách strávených ve Třetím zraku často cítila, že si potřebuje během krátkých přestávek protáhnout oči.

Thalias si však všimla, že na rozdíl od toho, jak to dělávala ona, se Che'riin zrak neustále vrací k pilotní konzoli vedle jejího stanoviště. Pro Thalias byla oblast pilotování vždy jen o málo víc než kus tajemna s připojeným ovládáním. Pro Che'ri byla téměř jako blízký přítel.

Dívčina krabíčka s džusem vypadala téměř prázdná. „Chceš ještě?“ zeptala se Thalias a přistoupila k ní. „Nebo něco k jídlu?“

„Ne, díky,“ řekla Che'ri. Přiložila brčko ke rtům a krátce stáhla tváře. „Tak jo, jsem připravena.“

Thalias se rozhlédla po můstku a vzala si prázdnou krabičku. Viděla, že Samakro se naklání nad starším komandérem Chaf'pri'uhmem u zbraňové konzole a tiše mluví jak s Afpriuhem, tak s jedním ze specialistů plazmových koulí – komandér-poručíkem Laknymem, jestli si jeho jméno pamatovala správně. „Nevypadá to, že bychom měli napspěch,“ sdělila Che'ri. „Kromě toho tu ještě není starší kapitán Thrawn. Myslím, že tu bude chtít být, až kontaktujeme Paccy.“

„Dobře.“ Che'ri zaváhala. „Jací jsou?“

„Paccové?“ Thalias pokrčila rameny. „Cizí. Mají hlasy, které znějí tak trochu jako řehtání, ale dá se jim dobře rozumět. Mluví taarjaštinou, kterou jsem nikdy neměla ráda.“

„To jako že řehtají jako turovci?“

„Trochu,“ řekla Thalias a marně vzpomínala, kdy slyšela živého turovce. Byla si celkem jistá, že slyšela, ale nevybavovala si, kde nebo kdy to mohlo být. „Paccové, které jsme viděli na těžební stanici, byli vysocí asi jako já, možná trochu vyšší. Mají velké hrudníky, vyboulené boky, světle růžovou kůži a na hlavách hřebeny, které vypadají jako propletená pírka. Paže a nohy mají tenké, ale zdají se dost silné. A také mají fialové skvrny okolo očí, které se občas mění, když s někým mluví.“

„To zní zajímavě,“ zamumlala Che'ri. „Kéž bych je mohla vidět.“

„Určitě přineseme videa.“

„To není ono.“

„Ne, není,“ připustila Thalias. „Ale vážně, trocha odpočinku ti udělá dobře. Můžeš si kreslit, hrát si se skládacími kostičkami –“

„A dělat úkoly,“ řekla Che'ri se zřetelným nedostatkem nadšení.

„Ach, správně,“ řekla Thalias vesele, jako by na tuto část běžné praxe chodkyň po obloze úplně zapomněla. „Díky, že jsi mi to připomněla.“

Che'ri se na ni podívala přes rameno a věnovala jí útrpný pohled, který desetileté děti ovládají tak dobře. „Není zač.“

„Á, nebuď taková,“ odtušila Thalias škádlivě. „Některé úkoly by se ti třeba mohly i líbit.“ Ukázala na ovládací panel pilota. „Jestli chceš, pomůžu ti přemluvit komandér-poručíka Azmordiho, aby tě naučil létat se *Springhawkem*.“

K Thaliasině překvapení se zdálo, jako by se Che'ri scvrkla do sebe. „Radši ne. Už tak mám dost problémů kvůli tomu, že jsem se učila pilotovat průzkumnou loď.“

„Zaprvé: ty problémy nemáš,“ prohlásila Thalías pevně. „Možná že starší kapitán Thrawn ano, trochu, ale všechno se vyřešilo. Zadruhé: učení tě do problémů nikdy nedostane. Kdybys třeba vzala *Springhawk* bez dovolení na výlet okolo nějaké planety, to by mohl být problém. Ale učit se, jak s ním létat, určitě ne. Zatřetí: je ti –“

Zarazila se s náhlým bodnutím zahanbení. „Zatřetí: když se to nebude někomu líbit, prostě ho pošleme za kapitánem Thrawnem a on to s ním urovná.“

„To jste nechtěla říct,“ řekla Che’ri a podezíravě se na ni zadívala. „Co jste chtěla říct?“

Thalías si povzddechla. To se nepovedlo... „Chtěla jsem říct, že už ti je deset. A to mi připomnělo, že jsem zapomněla na tvůj hvězdný den. Moc mě to mrzí. Při tom všem, co se událo za poslední měsíc, jsem na něj úplně zapomněla.“

„To nic,“ řekla Che’ri a svésila ramena. Hlas měla tichý a Thalías v něm slyšela vzdálenou bolest. „Stejně si nepamatuju, jak mě vzali na nebeské světlo, abych viděla svoji první hvězdu. A, vždyť víte. Oslavy a veršované hádanky z honby za pokladem jsou hlavně pro malé děti.“

„Stejně se cítím hrozně, že jsem na něj zapomněla,“ řekla Thalías. „Třeba bychom mohly něco podniknout teď. Opožděná oslava hvězdného dne. Můžu k večeri udělat něco speciálního a pak můžeme hrát, jakou hru budeš chtít.“

„To nic,“ zopakovala Che’ri. „Stejně toho moc dělat nemůžeme, když jsem ve službě.“

„Tak dobrá,“ řekla Thalías, odhodlaná nenechat to být. „Počkáme, až se vrátíme na Csillu nebo někam jinam, a uspořádáme ti deseti-a-půltý hvězdný den. Co ty na to?“

„Tak jo,“ řekla Che’ri. Zdálo se, že se v sedadle narovnala. „Starší kapitán Thrawn je tu.“

Thalías se otočila a v duchu odpočítávala čas. Byla u sekundy a půl, když se dveře otevřely a vstoupil Thrawn. Očima přešel můstek, na okamžik jimi spočinul na Thalías – hádala, že poznal, že k němu byla otočená, ještě než vešel, a vydedukoval, že důvodem byl Che’rin Třetí zrak – a pak se pohledem zastavil na Samakrovi. „Hlášení, střední kapitáne Samakro?“ řekl a vykročil k prvnímu důstojníkovi.

„Jsme připraveni na náš poslední skok, pane,“ řekl Samakro, odvrátil se od Laknyma a udělal krok ke kapitánovi. „Všechny zbraně a obrana ukazují zelenou.“ Kmitl pohledem k Thalias a Čeři. „Mám nechat chodkyni po obloze a opatrovnici doprovodit do jejich kajuty?“

Thalias se obrnila. Doprovázela Thrawn, když se poprvé setkal s Paccy, a její život byl tehdy v nebezpečí stejně jako jeho. Chtěla zůstat – *zasloužila* si zůstat –, aby viděla, co se s nimi stalo. Pokud by Samakro trval na tom, aby ji a Čeři odsunuli z té akce, čekala jeho i Thrawnův hádka.

Thrawn na ni znovu pohlédl a ona měla hrůzu nahánějící pocit, že přesně ví, co děje za jejíma očima. „Myslím, že ne,“ sdělil Samakrovi. „Vzhledem k podstatným těžkostem s cestováním do a ze soustavy Rappacc bych měl rád naši chodkyni po obloze připravenou pro případ, že bychom ji potřebovali k rychlému odletu.“

Samakro se nadechl a Thalias viděla, že se chystá předložit vlastní námitku –

„Ale máte pravdu, neměly by být na můstku,“ pokračoval Thrawn a rozhlédl se. Jeho pohled se zastavil na zbraňovém stanovišti, kde Laknym konzultoval s Afpriuhem. „Komandér-poručíku Laknym, cítíte se schopen zvládnout sekundární velení řízení zbraní?“

Laknym se k němu otočil čelem a vytřeštil oči. „*Já*, pane? Já – eh –“ Oči mu nervózně střelily k Samakrovi. „Pane, já jsem jen specialista plazmových koulí.“

„Nikdo z nás se nenarodil rovnou do velitelské struktury, komandéře,“ řekl Thrawn trochu suše. „Názor, starší komandéře Afpriuhu?“

„Ano, je schopen,“ odpověděl Afpriuh s pohledem na Laknymovi.

„Dobře,“ řekl Thrawn. „Nemějte přílišné obavy, komandéře. Nečekám vážné potíže a pro vás to bude užitečná zkušenost. Doprovodte prosím chodkyni po obloze Čeři a opatrovnici Thalias na sekundární velitelství a ujměte se tam stanoviště řízení zbraní.“

Laknym viditelně polkl, ale věnoval Thrawnovi rázné přikývnutí. „Ano, pane. Chodkyně po obloze; opatrovnice...?“

Thalias byla v sekundárním velitelském sále *Springhawk*u jen jednou, když poprvé přišla na palubu a absolvovala prohlídku lodi. Sál byl menší než můstek a nacházel se uprostřed lodi jako poslední bašta řízení v případě, že by se bitva strašlivě zvrtila.

Kvůli svým rozměrům a nepřítomnosti průzorů byl také značně klaustrofobický a ona cítila, jak jí naskakuje husí kůže, když jí Laknym pokynul k navigačnímu stanovišti. S Che'ri v patách se propletla mezi dalšími válečníky, kteří už zaujali svá místa. Než dívka zapnula bezpečnostní pásy jejího sedadla, všechny displeje se probraly k životu. Neukazovaly jen stavové panely a výhled z lodi, ale také pohled na samotný můstek.

Výhled ven klaustrofobii trochu mírnil. Ale ne moc.

Springhawk už byl na cestě a Azmordi je krátkými jednotlivými skoky vedl k soustavě Rapacc. Pro Thalias tu nebylo žádné křeslo navíc, a tak se postavila za Che'ri a přitiskla se k dívčině sedadlu. To, že měla hlavu blíž ke stropu, její klaustrofobii jaksi zhoršovalo. Udržovala oči v pohybu, aby se nějak zaměstnala, a těkala mezi hyperprostorovým vírem venku, stavovými monitory, Che'ri sedící před ní a Thrawnem nehybně stojícím za komunikační stanicí můstku. Azmordi varovně vykřikl –

Vír zmizel do hvězdných čar a byli na místě.

„Plný senzorový sken,“ nařídil Thrawn. „Zvláště se zaměřte na loď nebo trosky po boji –“

„Kontakt,“ přerušil ho Samakro. „Loď přímo před námi, kapitáne. Vypadá jako nikardunská fregata.“

Thalias se zachvěla. Doufala, že Nikardunové, kteří uzavřeli blokadou Rapacc, po Yivově porážce a zajetí uprchli a nechali Paccy v míru. Zjevně ne.

Na monitoru z můstku se Thrawn naklonil komunikačnímu důstojníkovi přes rameno a stiskl klávesu. „Neidentifikovaná loď, tady je starší kapitán Thrawn na palubě válečné lodi *Springhawk* Chisské expanzní obranné flotily,“ ohlásil se v taarjaském obchodním jazyce. „Přicházíme v přátelství a míru.“

„My žádné přátele nemáme,“ ozval se hlas a drsná taarjaská slova zněla v jeho podání ještě drsněji. „Mír budeme mít, až budete pryč. Ihned odleťte, nebo budete zničeni.“

„Silná slova na loď poloviční velikosti,“ zamumlal někdo za Thalias.

„Možná má poblíž přátele,“ varoval další.

„Naléhavě vás žádám, abyste si to rozmysleli,“ řekl Thrawn klidně.

„Nabídka přátelství se nedává lehkovážně.“

„Jestli přicházíte v míru, dokažte to,“ odpověděl mu hlas. Na hlavním displeji se od fregaty něco oddělilo –

„Raketa,“ štěkl Samakro.

„To není raketa, pane,“ opravila ho střední komandérka Dalvu od senzorového stanoviště. „Je to jednomístný raketoplán a míří...“ Thalías na displeji viděla, jak se Dalvu sklonila blíž ke svému panelu. „Míří třicet stupňů mimo cíl,“ pokračovala zmateným tónem.

„Zkouška,“ pokračoval hlas. „Jestli jste skutečně Chissové, znehybněte ho bez zničení.“

„Jak si přejete,“ řekl Thrawn. „Starší komandéře Afpriuhu? Je to na vás.“

„Ano, pane,“ přikývl Afpriuh. „Zaměřuji odpalovač koulí... koule vypálena.“

Thalías pohlédla na taktický displej a sledovala značku označující plazmovou kouli, jak se řítí od *Springhawk*u k raketoplánu. Obě značky se setkaly –

„Raketoplán byl oťresen,“ hlásil Afpriuh. „Všechny systémy vyřazeny.“

Thrawn kývl na srozuměnou. „Dokázali jsme naši totožnost?“ zeptal se.

„Jaké tu máte záměry?“

„Ujistit se, že Paccové znovu získali mír, který jim ukradli Nikardunové,“ odpověděl Thrawn. „Zničit poslední z těchto nepřátel, pokud toho cíle nebylo ještě dosaženo.“

Něco zvedl a podržel to před kamerou komunikační stanice. „A vrátit tohle právoplatnému majiteli.“

„Co to drží?“ zamumlal Laknym.

„To je prsten,“ řekla mu Thalías. „Jeden z Pacců, se kterými jsme se setkali na těžební stanici, mu ho svěřil do opatrovnictví.“

„A jméno toho majitele?“ ozvala se taarjaská slova.

„Uingali foar Marocsaa,“ odpověděl Thrawn. „Věřím, že se máte dobře?“

Z reproduktoru se ozval podivný, téměř bublavý zvuk. „Opravdu se mám dobře,“ řekl hlas. Tentýž hlas, ale s drobnou změnou.

A nyní, když byla drsnost pryč, i Thalías poznala hlas Pacca z těžební stanice.

„S tím prstenem jste mohl začít,“ pokračoval Uingali, který už zněl mnohem klidněji. „S falešnými tvrzeními a prohlášeními přišli i jiní a my jsme nutně začali být opatrní. Kdybyste prsten ukázal hned, ušetřil byste nás úkolu vyzvednout ten raketoplán, který jste znehybnili. Ale to nevádí. Následujte nás, starší kapitáne Thrawne. Můj lid touží se s vámi seznámit.“ Příklad fregaty se na displeji stočila vzhůru a začala se obracet.

Thalias cítila, jak jí klesla brada. Na spodku nikardunské fregaty byl vyveden známý emblém: hnízdo malých stylizovaných hadů se dvěma většími, kteří se mezi nimi vzpínali vzhůru. Stejný obraz jako prsten, který Thrawn stále držel před kamerou.

Vydechla. „A vy,“ zamumlala směrem k displeji, „jste mohli začít s tímhle.“

* * *

Hlavní město Rapaccu se jmenovalo Boropacc a z toho, co Samakro viděl, když nad ním přelétal v raketoplánu *Springhawk*u, to místo rozhodně prošlo mlýnkem na maso. Nikardunské síly na povrchu zjevně nebyly moc pořádné, když se stahovaly.

„Ano, zničily, co mohly, než jsme je zatlačili zpět do prázdnoty,“ připustil Uingali a kývl z okna na poškozené město, zatímco hostům pokynul do pohodlně vyhlížejících křesel konferenční místnosti. Čtyři válečníci ozbrojení charricy, kteří doprovázeli Thrawna, Samakra a Thalias ze *Springhawk*u, zůstali podle Thrawnova rozkazu na stráž u dveří, kde byli mimo doslech hovoru, ale dostatečně blízko po ruce, pokud by byli zapotřebí. „Většina lodí už odletěla, ale proč zmizely tak rychle, to nevím.“

Samakro cítil, jak mu za koutky úst tahá chmurný úsměv. Alespoň na *tohle* dokázal odpovědět. V minutě, kdy Yiv zmizel, se jeho hlavní kapitáni pustili do vzájemného mocenského boje a každý z nich soupeřil o to, co zbylo z nikardunských sil. Někteří ty síly použili, aby se pokusili obsadit nové hvězdné soustavy, a zjevně se snažili ukázat, že jsou připraveni a schopni kráčet ve stopách Dobrotivého. Jiní prostě využili svou moc, aby si urvali co největší kus z už existujícího teritoria, a kanibalizovali světy a lodě jiných kapitánů. Ten, kdo velel silám uzavírajícím blokádu Rapacc, se očividně rozhodl, že se mu víc hodí jinde, a většinu jich stáhl.

„Ovšem, abych byl spravedlivý,“ připustil Uingali, „nějaké škody jsme také způsobili my, když jsme zabili všechny, které jsme mohli.“

„Jsme rádi, že to pro vás nedopadlo hůř,“ podotkla Thalias.

Samakro na ni pohlédl a úsměv mu zmizel. Paccové toto setkání označili za rozhovor na vysoké úrovni mezi některými svými vůdci a *těmi, kdo mohou mluvit za Chissy*, jak to vyjádřil Uingali. Protože *Springhawk* neměl na palubě žádné diplomaty, Thrawn rozhodl, že Ascendenci bude reprezentovat on a Samakro, a ujistil se, aby Paccové od počátku věděli, že ani jeden z nich nemá žádné oficiální pověření.

Ale Uingali konkrétně požádal o to, aby se k nim připojila Thalias, a Thrawn souhlasil. Takže nyní měla pouhá opatrovnice – a navíc potvrzená teprve nedávno – stejný hlas jako starší důstojníci Expanzní obranné flotily?

K tomu Samakro neviděl žádný důvod. A věci, které neměly jasný smysl, ho vždy znervózňovaly.

„Také se nám ulevilo,“ odvětil Uingali. Naklonil hlavu a očima přejížděl po trojici Chissů sem a tam. „Takže jste skutečně Chissové. Po našem prvním setkání jsme si to mysleli, ale záznamy o vaší fyzické podobě byly z druhé a třetí ruky a ošklivě neúplné. Ale ty samé záznamy hovořily o vaší schopnosti neutralizovat nepřátele bez jejich naprostého zničení. Proto ta naše zkouška. Omlouvám se, pokud vás to urazilo.“

„Vůbec ne,“ ujistil ho Thrawn. „Ascendence vždy podporovala zvěsti popisující a zveličující naši vojenskou sílu. Nejsnáze se vyhrávají bitvy, ke kterým vůbec nedojde. Ale jsem zvědavý. Nikardunové přišli na Rapacc, ale nikdy ne v dostatečném počtu, aby si vás podrobili. Jak to, že se generál Yiv takhle přepočítal?“

„Vskutku,“ řekl Uingali hlubším hlasem. „Náš lid má přísloví: *žal je dítětem milosti*. A tak to tady bylo. Tři měsíce předtím, než jsme se vy a já poprvé setkali, dorazila z neznámé soustavy loď nesoucí dvě stovky uprchlíků. Řekli nám, že jejich svět byl zpusťován občanskou válkou.“

„Který svět to byl?“ otázal se Thrawn.

„To nevíme,“ odpověděl Uingali. „Neřekli nám jeho jméno ani to, jak nazývají sami sebe. Mluvili o masivní destrukci a prosili nás, abychom jim poskytli útočiště, než jejich kultura beze stopy zahyne.“

Vydal řhtavý zvuk. „Dokážete si představit naše myšlenky, když jste později mluvil o sbírání výtvarného umění národů, které ho nedokážou

uchovávat samy. Zdálo se, že mluvíte přímo o situaci, které čelili jak naši hosté, tak samotní Paccové.“

Samakrovy oči zalétly k Thrawnově netečné tváři a ke hře emocí na Thaliasině méně ovládaném obličeji. Thrawnovo hlášení se vůbec nezmiňovalo o zoufalých bytostech nebo o nabídce, že bezpečně uchová jejich umění. Bylo to vědomé opomenutí, nebo prostě něco, co se Thrawnovi zdálo irelevantní k vojenské situaci? „Jak brzy po uprchlících se ukázali Nikardunové?“ zeptal se Uingaliho.

„Až moc rychle,“ odvětil Pacc zkroušeně. „Sotva uprchlíci vyjádřili své obavy, objevili se útočníci. Uprchlíci nás prosili, abychom jim umožnili odletět, a naléhali na nás, abychom poslali také část našich lidí, aby nezanikl i náš svět a kultura. Popsali nám – nebo spíš připomněli – tajemné Chissy, o kterých doufali, že jim přijdou na pomoc.“

„Proč jste jim nedovolili odletět s vašimi vlastními uprchlickými loděmi?“ zeptal se Thrawn.

„To jsme nemohli,“ povzddechl si Uingali. „Už jsme Nikarduny informovali, že žádní takoví uprchlíci nedorazili. Kdyby jejich loď vystoupila z úkrytu, útočníci by věděli, že jsme lhali. Ale vůdci našich podklanů viděli smysl ve dvojí myšlence ochrany pozůstatku Pacců a prosby o pomoc. Připravili jsme a obsadili dvě plavidla a pokusili jsme se s nimi proklouznout kolem nikardunských válečných lodí.“

S nadějí se zahleděl na Thrawna. „Dostala se k vám? Nemluvil jste o nich. Ani teď, ani tehdy na těžební stanici. A přesto jste tady.“

„Jedna loď dosáhla chisského prostoru,“ řekl Thrawn. „Bohužel byla napadena a zničena, než mohla doručit vaši zprávu. Druhé lodi selhal hyperpohon na jejich dohodnutém místě setkání a tím byl její osud zpečetěn.“

„Takže jsou všichni mrtví,“ pronesl Uingali a sklopil zrak k podlaze. „Naděje byla vskutku marná.“

„Vůbec ne,“ ozvala se Thalias a Samakro v jejím hlase slyšel smutek i soucit. „Protože jste je poslali, mohli jsme vás najít a díky vám jsme našli a porazili generála Yiva.“ Mávla rukou ven ke zničenému městu. „A navzdory ceně, kterou jste zaplatili, se vám podařilo vyhnat je z vašeho světa.“

„A přitom zajmout jednu z jejich lodí,“ dodal Samakro. „Smím se zeptat, jak se vám to povedlo?“

Uingali znovu vzhledl a jeho pérovitý hřeben se krátce zavlnil jako v neviditelném větru. „Odpusťte mi, že to zůstane pacckým tajemstvím. Teď, když si je celý Chaos vědom naší přítomnosti a zranitelnosti, se může stát, že tyto techniky budeme znovu potřebovat.“

„Rozumíme,“ přikývl Thrawn. „Nícméně nevěřím, že je povědomí o Rapaccu tak rozšířené, jak se obáváte. Nikardunové jsou mrtví nebo rozptýlení a uprchlíci, kterým jste poskytli úkryt, nevypadají na pravděpodobnou hrozbu.“

„Hrozby ovšem přicházejí v různých formách,“ podotkl Uingali a hřeben se mu opět zavlnil. „Ano, teď musím odhalit, že moje pozvání nepřišlo čistě proto, abych vám nabídl díky pacckého lidu. S uprchlíky tu je problém, který nám, jak doufám, pomůžete vyřešit.“

Jeho oči se přesunuly k Thalias. „Nebo nám ho možná pomůžete vyřešit vy.“

Thalias se v křesle napřímila a střelila pohledem po Thrawnovi. „Já?“

„Ano,“ potvrdil Uingali. „Zdá se, že uprchlíci mají matriarchální společnost vedenou ženou nazývanou magys. Doufáme, že bude otevřenější radám a návrhům od vás než od nás.“

„Proč nevyužijete vlastní ženy?“ otázal se Thrawn.

„To je... složité,“ vypravil ze sebe Uingali neochotně. „Předtím při tom došlo k několika incidentům, které bohužel nahlodaly vztahy mezi magys a Paccy. Vskutku, byly chvíle, kdy jsem si zoufal, jestli ještě někdy získáme jejich důvěru.“

„K jakým incidentům?“ zeptal se Samakro.

„Nedorozumění,“ odpověděl Uingali. „Kulturní konflikty. Zálžitosti, které nemůžeme odhalit jiným.“

Pohlédl na Thalias. „Ale když jsem s nimi mluvil o cizincích, kteří vyjádřili zájem o uchování našeho výtvarného umění a kterým jsem svěřil ceněný prsten podklanu, magys to rozhodně zaujalo. Doufám, že ji to zaujalo natolik, aby si s vámi promluvila.“

„Já nevím,“ řekla Thalias a znovu nejistě pohlédla na Thrawna. „Nejsem diplomatka, ani poradkyně. A jsou to cizinci. Vůbec nebudu vědět nic o tom, jak s nimi mluvit.“

Znovu pohlédla na Thrawna. „Nebo jestli s nimi vůbec budu moci mluvit?“

„Máte pro takové věci dobré instinkty,“ ujistil ji Thrawn.

A několik minulých měsíců jste se věnovala desetileté dívce, dodal Samakro tiše pro sebe. Děti toho věku jsou stejně cizí jako cokoli, co najdete v Chaosu.

Samozřejmě to nemohl říct nahlas. Dokonce i kdyby přešel z taarjaštiny do cheunštiny. Ne, když tu seděl ten cizinec. Thalias se stejně musela rozhodnout sama.

Nebo možná ne. Tvář měla stále napjatou nejistotou.

„Já nevím,“ zopakovala. „O jaké pomoci mluvíte?“

„Jak jsem zmínil, uprchlíci přišli na Rapacc pod vedením magys. Mnozí z nich si přejí vrátit se domů, ale magys je jediná, kdo o tom může rozhodnout. Také je jediná, kdo může poskytnout navigační data k jejich světu.“

„A ona nechce?“ zeptala se Thalias.

„Nechce odletět,“ upřesnil Uingali. „Ani nechce zůstat.“ Odmlčel se. „Přeje si pouze zemřít.“

Thalias nadzvedla obočí. „Ona chce zemřít?“

„Ano,“ potvrdil Uingali. „Vzdát se veškeré naděje a zemřít.“

„Nemůže ustanovit další magys?“ zeptal se Thrawn.

„Počkejte,“ svrátila čelo Thalias. „Tvrdíte, že bychom ji prostě měli nechat, aby se zabila?“

„Pokud se rozhodne zemřít, fakticky se vzdává svého vůdcovství,“ podotkl Thrawn. „V takovém případě by měla uznat povinnost předat svou vládu. Vzhledem k vašemu tvrzení, že někteří z jejích lidí se touží vrátit, by jí měli dovolit zemřít a zvolit si novou vůdkyni místo ní.“

„To, co by *měli* udělat, je pokusit se ji přimět, aby změnila názor,“ odušila Thalias.

„Věřím, že to je skutečně možnost, kterou vám Uingali nabízí,“ připomněl jí Thrawn.

„Skvělé,“ povzdychla si Thalias. „Takže teď už nejde jen o to, že bych nabízela pomoc. Musím někoho udržet naživu.“

„Je to mnohem složitější,“ řekl Uingali. „Nepřeje si smrt pouze pro sebe. Chce ji pro *všechny* své lidi.“

„Cože chce?“ vydechla Thalias a zírala na něj. „Pro *všechny*?“

„Co na to říkájí ostatní?“ zeptal se Thrawn.

„Mnozí chtějí žít a vrátit se domů, jak jsem zmínil,“ odpověděl Uingali. „Ale také mají neporušitelný závazek poslouchat své vůdce. Pokud

si magys zvolí smrt a přikáže jim, aby udělali to samé, už naznačili, že to udělají.“

„Jako bychom *tohle* nikdy předtím neviděli,“ zamumlal Samakro.

„Jak to myslíte?“ zeptal se Uingali. „Vy je znáte?“

„Tento národ ne, ale ten přístup,“ odpověděl Samakro. „Vzpomeňte si, starší kapitáne, že Nikardunové z fregaty, kterou jsme zajali, se raději zabili, než aby padli do zajetí.“

„Tohle je sotva stejná situace,“ namítla Thalias a hlas se jí lehce zachvěl.

„Neřekl jsem, že je,“ opáčil Samakro. „Řekl jsem jen, že to je stejný přístup, který si vybere dobrovolnou masovou smrt před všemi alternativami.“

„Vy a Thalias jste vlastně přednesli zajímavý postřeh, střední kapitáne,“ řekl Thrawn zamyšleně. „Pokud magys upřednostňuje smrt před návratem na svůj svět, znamená to, že je skutečně ve stejné situaci jako zajatí Nikardunové? Mohla by se bát, že by návrat znamenal zajetí nebo výslech?“

„To by dávalo smysl, pane,“ souhlasil Samakro. „Odletěli před planetární občanskou válkou. Nevíme, do čeho se budou vracet.“ Pohlédl na Thalias. „Myslím, že to nezjistíme, dokud si s ní někdo nepromluví.“

Thalias chvíli opětovala jeho pohled a pak sklopila zrak. Chtěla pomoci, to viděl, zoufale to chtěla. Myšlenka, že by někdo vědomě zvolil smrt pro sebe a své lidi, byla hrozivá.

Ale Uingali na ni tu myšlenku hodil příliš rychle a tvrdě. Na něco takového nebyla Thalias zvyklá a její mysl a emoce zamrzly.

Ne, že by jí to chtěl Samakro skutečně vyčítat. Jako vojenský důstojník musel činit spoustu těžkých rozhodnutí a některá mohl předvídat stejně málo jako tohle rozhodnutí Thalias. Ale on do té úrovně odpovědnosti dorostl postupně, s časem, zkušenostmi a příkladem ostatních, kterými se mohl řídit.

„Ano, někdo s ní promluví,“ řekl Thrawn. „Říkal jste, Uingali, že projevila zájem, když jste mluvil o výtvarném umění. Možná s ní najdu společnou řeč.“

„Je to *matriarchální* společnost,“ připomněl mu Uingali. „Možná s vámi nebude chtít mluvit.“